

РЕШЕНИЕ

№ 1016

гр. София, 15.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.01.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **11584** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мирослава Йорданова-Великова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „Бест Консулт 2012“ ООД, чрез адв. К. с адрес [населено място], кв. Борово, бл. 233 А, подблоково пространство, срещу решение № 4722/23.10.2023 г., постановено по НАХД № 8600/2023 г. на СРС, наказателно отделение, 130 с-в. Със същото е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 42-0005499/20.02.2023 г. на директора на РД „Автомобилна администрация“ [населено място], с което на „Бест Консулт 2012“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв. на основание чл. 98, ал. 4, т. 1 от Закона за автомобилните превози за нарушение по чл. 7, ал.2, изр. 1 във вр. с чл. 14, ал. 4 от Наредба № 41 от 4.08.2008 г. за условията и реда за провеждане на обучение на водачите на автомобили за превоз на пътници и товари и за условията и реда за провеждане на изпитите за придобиване на начална квалификация /Наредбата/.

Касационната жалба съдържа оплаквания за незаконосъобразност на обжалвания съдебен акт поради нарушение на материалния и процесуалния закон, ограничаващи правото на защита на наказаното лице. Счита, че АУАН и НП не съдържат реквизитите по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, тъй като не са описани обстоятелствата, касаещи съставомерните елементи на нарушението. Излага доводи, че не е установена

датата на извършване на нарушението, както и, че липсва описание на вмененото нарушение. Моли съда да отмени оспорения съдебен акт и потвърденото с него наказателно постановление.

Касаторът- „Бест Консулт 2012“ ООД, в о.с.з., редовно призован не се представлява. В молба до съда заявява, че поддържа касационната жалба.

Ответникът по касационната жалба- директор на регионална дирекция „Автомобилна администрация“ [населено място],. В о.с.з. редовно призован, не се явява и не взема становище по жалбата.

СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административният съд С. – град, X касационен състав като се запозна с обжалваното решение и обсъди доводите, посочени в жалбата, намира следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал.1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, поради което е допустима.

Разгледана по същество е основателна по следните съображения:

Предмет на обжалване във въззивното производство е Наказателно постановление № 42-0005499/20.02.2023 г., издадено от директора на РД „АА“ [населено място], с което на „Бест Консулт 2012“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв. на основание чл. 98, ал. 4, т. 1 от Закона за автомобилните превози за нарушение по чл. 7, ал. 2, изр. 1 във вр. с чл. 14, ал. 4 от Наредба № 41 от 4.08.2008 г. за условията и реда за провеждане на обучение на водачите на автомобили за превоз на пътници и товари и за условията и реда за провеждане на изпитите за придобиване на начална квалификация.

Видно от мотивите на оспореното решение, решаващият състав е постановил своето решение без да установи конкретната фактическа обстановка и без да обсъди всички представени доказателства, като освен това не е посочено какви доказателства са събрани и по какъв начин подкрепят изводите на съда за материална законосъобразност на издаденото НП. Настоящият състав констатира, че районният съд не е установил релевантната фактическа обстановка, а е обобщил фактите по делото в едно единствено изречение, което е крайно недостатъчно и неизчерпателно с оглед представените по делото данни. В допълнение следва да се отбележи, че в това единствено изречение, съдът е допуснал фактологична грешка, посочвайки като дата на издаване на АУАН 06.01.2023 г., когато в действителност, видно от приложения по делото АУАН същият е издаден на 26.01.2023 г.

В производството по обжалване на наказателни постановления пред районните съдилища е приложим редът на НПК, съгласно чл. 84 от ЗАНН. В този смисъл, съдът не се е съобразил с разпоредбата на чл. 107, ал. 2, пр. 2 и ал. 3 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, която вменява на съда задължение да събере всички доказателства /не само по

исканията на страните, но и по свой почин/, както тези, които разобличават дееца, така и тези, които го оневиняват или смекчават отговорността му, да ги обсъди и прецени, като изложи своите доводи защо кредитира едни, а отхвърля други, в случай на противоречие между тях, като, при наличие на такова противоречие проведе необходимите процесуално- следствени действия, вкл. очни ставки. Като не е направил това, съдът е нарушил принципа на служебното начало, приложим в административно-наказателния процес, съобразно препращащата норма на чл. 84 от ЗАНН, което се явява съществено процесуално нарушение.

Освен това, без да коментира използваната от въззивния съд техника за установяване на фактите по делото, касационният състав намира, че като не е установил фактическата обстановка по делото, а с мотивите си е препратил към съдържанието на АУАН и НП, в случая съдът не е изпълнил задълженията си да установи обективната истина по делото, като не е събрал никакви доказателства по силата на служебното начало и в изпълнение на задължението си за доказване. Съдът е изложил абстрактни мотиви и не е посочил кои обстоятелства счита за установени и въз основа на кои доказателствени материали. Предвид забраната за нови фактически установявания от касационната инстанция, настоящият състав е в невъзможност да се произнесе по правилността на формираните от съда изводи, тъй като не споделя подхода за установяване на фактите единствено на базата на посоченото в АУАН и без събиране на доказателства, различни, от представените от АНО.

За пълнота, настоящият състав посочва и че съставът на районният съд не е обсъдил и приложението на чл. 28 от ЗАНН и дали нарушението не представлява маловажен случай, а преценката на АНО дали случаят е такъв подлежи на съдебен контрол, тъй като касае правилното приложение на материалния закон.

По гореизложените съображения следва се приеме, че във въззивното производство съществено са били ограничени процесуалните права на дружеството, което представлява съществено нарушение на процесуалните правила по смисъла на чл. 348, ал. 3, т. 1 НПК. Предвид забраната за фактически установявания в касационното производство по чл. 220 АПК, обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено, а делото върнато за разглеждане от друг състав на СРС. При новото разглеждане на делото съдът следва да обсъди всички събрани по делото доказателства и ако прецени да събере допълнителни такива.

По отношение на разноските, на основание чл. 226, ал. 3 АПК следва да се произнесе въззивният съд при новото разглеждане на делото.

Така мотивиран и на основание чл. 222, ал. 2 и чл. 222, ал. 2, т. 1 и т. 2 от АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, X касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение № 4722/23.10.2023 г., постановено по НАХД № 8600/2023 г. на СРС, наказателно отделение, 130 с-в.

ВРЪЦА делото на Софийски районен съд за ново разглеждане от друг състав на съда.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.